4

అత్తగారూ - కట్టుడు పళ్లూ

ఆ రోజు మా అత్తగారి 76 వ జన్మ దినోత్సవం ...పాయసం, వడలూ, చేగోడీలూ, మురుకులూ, అప్పడాలూ, వడియాలుతో సహా ఆమె కిష్టమైనవన్నీ చేశాడు మా వంటయ్యరు ...

మావారు భోజనానికి లేటుగా వస్తారు గనుక వారికి భోజనం కేరియర్లో తీసి పెట్టించి, మా అత్తగారు భోజనానికి కూర్చున్నారు....

ముందు పాయసం, ఆ తర్వాత వడలూ చేగోడీలూ వగైరా వడ్డించాడు వంటవాడు ....మా అత్తగారు అవన్నీ చూసి బ్రహ్మానంద పడిపోయారుగాని అవన్నీ తినే మార్గం ఏదీ!....ఒక్కసారి దిగజారి పోయారు.

'యిందులో పాయసం తప్ప, నేను తినగలిగే పిండి వంట లేమున్నాయిరా!' అన్నారు ఒక్క నిట్టూర్పు విడిచి.

'మీకు మురుకులూ, పకోడాలూ, చేగోడీలూ, యిష్టమని చెప్తుంటారు గదా!....అందుకని మీ పుట్టిన రోజున చేస్తే బాగా వుంటుందని చేశాను'....అన్నాడు ఎప్పుడూ పెద్దమ్మ గారిని కాకా పట్టే వంటయ్యరు ...

'యిష్టం మాట సరేరా! నాకు పళ్ళేవీ యివన్నీ కొరక డానికీ!....అసలు గారె ముక్కే కొరకలేనిదాన్ని గడ్డపార ల్లాంటి యీ చేగోడీ లెట్లా కొరగ్గల్నూ!....కాని చూస్తూంటే మాత్రం తినాలని నోరూరు తోంది'....అంటూ ఒక గారె తుంచి చిన్నముక్క నోట్లో వేసుకుని, కాసేపు చప్పరించి, అప్పటికీ లాభంలేక, నోట్లోనే కాసేపు నానేసి, చిగుళ్ళతో నొక్కడానికి ప్రయత్నించారు. ....కాని చిగుళ్ళ నొప్పిపుట్టి 'ఓయమ్మ, యివి తింటంనావల్ల గాదేవ్!'.... అంటూ మింగేశారు....

'యివన్నీ వయసువాళ్ళు పలుగుల్లాంటి పళ్ళున్నవాళ్ల మీరేతినండీ'....అని ఆమె అంటూండగానే 'ఏమిటే అమ్మణీ! ఏవో తిన మంటున్నావ్!....మరి నేను వచ్చాను తింటానికి ఏమైనా పెడతావా?....నాకు పలుగులాంటి పళ్ళున్నాయి.... అంటూ అప్పుడే లోపలి కొచ్చింది మా అత్తగారి బాల్య స్నేహితురాలు ఎనభై యేండ్ల అఖిలాండమ్మ పదహారేండ్ల పిల్లకుండే పలు వరసతో పకపక నవ్వుకుంటూ....

అఖిలాండమ్మను చూసి విస్తుపోయి మా అత్తగారు ఒక్క క్షణం ఆవిణ్ణి! ఆవిడ పళ్ళనే చూస్తూ వుండి పోయారు....

'ఏమిటే, అట్లా చూస్తావూ....యివి నా పళ్లను కున్నావా కొంపతీసి....నాకంటే చిన్నదానివి నీ పళ్లే వూడి పోతే నా పళ్ళెట్లా వుంటాయే! యివన్నీ కట్టుడుపళ్ళు'....అని ఆవిడ చెప్తూంటే ఆవిడ పళ్లన్నీ పరకాయించి చూస్తూ మా అత్తగారు ఎడం చేత్తోగుండె బాదుకుని 'ఒసినీ అఘా యిత్యంకూలా! ఎంత మోస పోయానే! నీ నోట్లోవన్నీ

కట్టుడు పళ్ళే?....అయినా అన్ని పళ్ళెందుకే నీకీ వయస్సులో?'....

'మనవి కానప్పుడు ఎన్ని పళ్ళయితే ఏమే? అయినా కట్టుడు పళ్లకు వయసేమిటే చాదస్తం?....

'అసలు నీకీ ఎనభయ్యో పడిలో పళ్ళు కట్టించుకోవాలనే బుద్ధెట్లా పుట్టిందే? ...సిగ్గనిపించడంలా?'

'సిగ్గా! ఎందుకూ!....హయ్యో వెర్రితిరాత!....నిన్ను చూస్తే నాకు జాలేస్తోంది....అగారెలూ, చేగోడీలూ కంచంలో ఓ పక్కన అట్లా ఎందుకఘోరిస్తున్నాయ్! .పళ్ళు లేవనేగా, ఓ పక్కకు తోసేశావ్ వాటిని. .తినాలని నీకనిపించడంలా?. ఏం జేస్తావ్?....కొరక లేవూ, నమల్లేవూ, అందుకని ఇష్టంవున్నా చంపుకోవాలన్న మాటే!....యీ వయసులో మనకేం గావాలే! హాయిగా యింత కమ్మటి భోజనం.... కృష్ణా రామా అనుకుంటూ కాలక్షేపం....యింతేనా!....నా అవస్థచూసి మా పెద్దాడే పంటికి పది రూపాయలుపెట్టి కట్టించాడు....'

'పంటికి పది రూపాయలే! మనకాలంలో సురో మూడు రూపాయలేస్తే ఒక సవరం బంగారం వచ్చేది!'....అన్నారు మా అత్తగారు ఆశ్చర్యపడిపోతూ....

'ఎందుకే బంగారం? ఏంచేసుకుంటావ్? కరిగించి తాగుతావా?.... అట్లా అనుకునే యింతకాలం కడుపు కట్టుకునీ, నోరు కట్టుకునీ, ఎంతో కష్టపడ్డాను.... ఆమధ్య పళ్ళు లేనప్పుడు నా అవస్థ ఏం చెప్పమంటావ్! ఇడ్లీముక్కగూడా చిగుళ్ళతో నొక్కలేక పోయేదాన్ని .... నాకోసం

అన్నం, కూరలూ, చిమడబెట్టి మెత్తగా వండేవాడు మా వంటవాడు.... చాపల్యంకొద్ది ఏవో గట్టిపదార్థాలు తినే దాన్ని.... అవి నమలకుండా మింగడంవల్ల జీర్ణం అయ్యేది గాదు.... నా కసలే అజీర్ణ వ్యాధి.... డాక్టరు బిల్లు లెక్కువయి పోయినాయి.... నా నోరు కట్టడం కష్టంగా వుందని నా కోడలు మావాడితో చెప్పింది.... సరే ఎంతయినా బిడ్డగదా! ... నాకు పళ్ళు కట్టించాడు, నీ యిష్టంవచ్చినవి తినమ్మా అని....

ఆవిడ చెప్తూంటే వంటవాడు వడలూ, పాయసం, చేగోడీలూ వగైరా తెచ్చి ఒక ప్లేట్లో అఖిలాండమ్మ ముందుంచాడు.... ఆవిడ అన్నీ కరకరా నమిలి తినేస్తూంటే ఆవిడ నోటికేసి చూస్తున్న మా అత్తగారి నోరూరడం మొదలెట్టింది....

'ఇంకో విశేషమే అమ్మణ్ణీ! మాట తొస్సుపోదు.... పళ్ళు లేనప్పుడు మాటే సరిగ్గా మాట్లాడలేకపోయేదాన్ని.... అసలే నాకు కోపం జాస్తి, నీకు తెలుసుగా!.... యిక కోపం వచ్చిందంటే నేనేం మాట్లాడుతున్నానో నాకే అర్థం అయ్యేది గాదు.... అంత గందరగోళంగా తొస్సుపోయేవి మాటలు.... నా మనవలు మహ ఏడిపించేవాళ్ళు.... నువ్వుకూడా కట్టించు కోవే పళ్లూ! భేషుగ్గా వుంటావూ!.... హాయిగా అన్నీ తినొచ్చు.... అసలు చిన్నప్పుడు నీ పళ్ళు ఎట్లా వుండేవి!.... సొరగింజల్లాగా వున్నా ముత్యాల్లా మెరిసిపోయేవి.... అని ఆవి డంటూంటే మా అత్తగారి ముఖం ముసిముసి నవ్వుల్తో మిసమిసలాడింది.

మా అత్తగారిది బొత్తుగా బోసినోరు కాకపోయినా, ఆ వున్న నాలుగుపళ్లూ ఒకదాని కొకటి సంబంధంలేకుండా

పాడుబడ్డ దేవాలయ స్తంభాల్లా ఆడుతూంటాయి ఆవిడ నోట్లో.... ఏదన్నా గట్టిపదార్థం నోట్లో వేసుకుంటే వున్న నాలుగుపళ్లమధ్యా నాలుగు స్తంభా లాట ఆడాల్సిందేగాని నములుడు పడదు.... కింది పన్ను ఒకటి కుతుబ్‌మీనా రంత పొడుగ్గావుంటే సగం కోయించేశా రామధ్య.... పై పెదవికి దెబ్బ తగుల్తోందని .... వున్న నాలుగు పళ్లూ కదుల్తూనే వున్నా, ఆమె వాటిని తీయించడం ఇష్టంలేక అలాగే తంటాలు పడుతూ వస్తున్నారు చాలా ఏండ్లుగా....

అఖిలాండమ్మను చూశాక ఆమెలాగే తనూ పళ్ళు కట్టించుకుని, ఇంతకాలం తనను అవస్థపెట్టిన గట్టిపదార్థా లన్నిట్నీ కసికొద్దీ నమిలి మింగేయాలనే కోరిక కలిగిందని ఆమె ముఖం చూసి గ్రహించగలిగాను.... అఖిలాండమ్మ వెళ్ళిపోయాక మా అత్తగారు కాస్త బిడియపడుతూ 'ఏమే! నేనూ పళ్ళుకట్టించుకుంటే బాగుంటుందంటావా?.... ఈ వున్న నాలుగూ వూడితే యింకా అవస్థవుతుందేమోనే అని ఆలో చిస్తున్నా....అయినా పంటికి పది రూపాయలు పెట్టి అన్ని పళ్ళు నోటినిండా కట్టించుకోడం నా కిష్టంలేదు....ఏదో కాస్త గట్టిపదార్థాలు నమల్డానికీ, మాట తొస్సుపోకుండా వుంటాని కేగా! ఇటు రెండూ, అటు రెండూ దంతాలు చాలు .... ముందువేపు మూడు పళ్ళు ఎక్కువ .... పైవేపూ, కిందివేపూ కలిపి మొత్తం పద్దాలుగు పళ్ళు చాల్లేవే .... పంటికి పది రూపాయలు పెడుతున్నాం గనక కాస్త వెడల్పాటి పళ్లు కట్టించుకుంటే సరి! చోటు కలిసొస్తుంది....' అని మా అత్తగా రంటూంటే నా నవ్వు అణుచుకోలేక అవస్థ పడ్డాను....మిగతా పద్దెనిమిది పళ్లకూ నూట ఎనభై రూపాయలు అఖిలాండమ్మ

కంటే తను ఆదా చేశానని మా అత్తగారు సంతోషపడి పోయారు.

పళ్ల డాక్టరు ఎంత చెప్పినా వినకుండా, పద్నాలుగు పళ్ళే కట్టించుకున్నారు మా అత్తగారు పట్టుబట్టి....ప్రతి రోజూ పళ్ళుతీసి తగిలించు కోడం అలవాట్లేక మొదట్లో మా అత్తగారికి అవస్థనిపించేది....ఒక్కో పక్క దంతాలు రెండే కట్టించడంవల్ల తినే పదార్థాలు ముందున్న మూడు పళ్ళకీ, దంతాలకీ, మధ్యవున్న అగాధంలోకి తప్పుకుని మింగుడు పడేవి....దాంతోబాటు మా అత్తగారు పళ్ళు కట్టించు కున్న సంగతి మర్చిపోయి అలవాటు ప్రకారం నోట్లో వేసు కున్నవన్నీ గుటుక్కున మింగేయడం, మళ్ళీ గుర్తువచ్చి 'హయ్యో నెత్తిరాతా, నమలడం మర్చిపోయానే!''... అను కుంటూ తన్ను తను తిట్టుకునేవారు...

'నోటినిండా పళ్ళుంటే నమలాలనే గుర్తుంటుంది... మైలు కొకటి కట్టించారు...అవి వుండీ ఒకటే, లేకా ఒకటే! అంటూ నవ్వేవాడు వంటవాడు...

ఒక రోజు మా అత్తగారు బావిలో నుంచి మడి నీళ్ళు తోడుకుంటూ పాత్రలు తెల్లగా తోమ లేదని పని మనిషి మీద కేక లేస్తూ అదేదో మొరటు సమాధానం చెప్పే సరికి 'ఛీ ఛీ .... నోర్ముయ్! ... పళ్ళు రాలగొట్టే స్తాను...' అంటూ బకెటు అందుకోబోయే సమయంలో ఆమెనోట్లో పళ్ళు కాస్తా వూడి బావిలో పడ్డాయి.... ఆ ఖంగార్లో బకెటు బావిలో వదిలేసి 'ఒసేవ్!... నాపళ్ళేవ్! ....నా బంగారంలాంటి పళ్ళు బావిలో పడ్డాయేవ్!.... నేనేం చేసేదిప్పుడు' .... అంటూ మా అత్తగారు బావి చుట్టూ గిర గిరా తిరగడం మొద లెట్టారు...

పనిమనిషి నవ్వు ఆపుకోలేక పడిపడీ నవ్వుకుంటూ పరుగెత్తుకొచ్చి నాతో చెప్పింది.... నేనూ పరుగెత్తుకెళ్లేసరికి మా అత్తగారు బావిపక్కనున్న బండమీద విచారపడుతూ కూర్చున్నారు....

'బంగారంలాంటి పళ్ళు.... కట్టించుకుని నెలరోజులు కూడా కాలేదు.... ఒక్కో పన్ను పదిరూపాయలు.... అన్యాయంగా బావిపాలు చేశానే!'....

అయినా పళ్ళు కట్టినవాడు దగాకోరు కాకపోతే యిట్టా తుమ్మితే వూడే ముక్కలాగా కడతాడా!.... గట్టిగా మాట్లాడితే పళ్ళు రాలిపోతే ఎట్టాగూఅంట.... యివి యింత లక్షణంగా కట్టడమేకాకుండా నాకు వున్న నాలుగు పళ్లూ పీకేశాడే దుర్మార్గుడు'.... అంటూ మా అత్తగారు వాపోతూంటే గోడచాటున పొట్ట చెక్కలయ్యేట్టు నవ్వుతున్న పనిమనిషి నవ్వు ఆపుకుని 'మళ్ళీ కట్టించుకుంటే సరి పెద్దమ్మగారూ పళ్లకేం భాగ్యం!'....అన్నది.

'అవును మళ్ళీ కట్టించుకోండి....పోయినవాటికి అనవసరంగా బాధపడకండి'....అంటూ నేను ఓదార్చబోయాను....

'ఆ.... మళ్ళీ కట్టించుకోడం మాటలా!.... పంటికి పదేసి రూపాయలు.... బావిపాలు చేశానే!'.... అంటూ తల బటుకున్నారు....

'పోనీ భావిలో దిగేవాళ్ళని పిల్చి పళ్ళు ఎతికించి బయటికి తీయించండి పెద్దమ్మగారూ!' అంటూ సలహా యిచ్చింది పనిమనిషి—అదివిని మా అత్తగారి ప్రాణం లేచొచ్చింది....

'అవునేవ్!.... పిల్చుకురావే ఎవర్నన్నా!.... నీకు పుణ్యముంటుందే!—మాఅమ్మగదూ!' అంటూ దాన్ని బ్రతిమాలడం మొదలెట్టారు....

'అట్టనేలే పెద్దమ్మగారూ .... మా యింటాయన్తో చెప్తాను.'....అన్నది పనిమనిషి....

మధ్యాహ్నం పనిమనిషి ముగ్గురు మగాళ్లను వెంటబెట్టుకొచ్చింది ... ఆజానుబాహువుల్తో గడ్డాలు పెంచుకొని ఒడ్డూ పొడుగూ వున్న ఆ ముగ్గుర్నీ చూసి మా అత్తగారు 'వీళ్లెవళ్లో చూడ్డానికి రౌడీల్లా వున్నారే. వీళ్లేం దిగుతారు బావిలో!.... అయినా యీ రౌడీవెధవలంతా మన పనిమనిషి కెట్లా తెలుసే?—అంటూ సందేహంగా దానివేపు చూశారు...

'అది చెప్పిందిగా! దాని మొగుడికి చెప్పి ఎవర్నైనా పిల్చుకొస్తాననీ!' అంటూ గుర్తుచేశాను ఆమెకు....

'ఆ.... ఆ.... చెప్పిందిగదూ!.... అన్నట్లు దాని మొగుడు అంటుంది.... వాడెక్కడా కనిపించడే!'....అంటూ మళ్ళీ పనిమనిషివేపు అనుమానాస్పదంగా చూశారు మా అత్తగారు.... నాకు నవ్వొచ్చింది.... 'వాడి గొడవ మన కెందుకు? మనక్కావాలసింది మీ పళ్ళు.... వాళ్ళు బావిలో దిగి తీసినందుకు ఎంత తీసుకుంటారో డబ్బు విషయం పనిమనిషిద్వారా మాట్లాడండి'.... అన్నాను....

'అవునేవ్!.... ముందు మాట్లాడితే మంచిది'.... అంటూ పనిమనిషిని కేకేశారు.

ఈలోపుగా వాళ్ళు బావిచుట్టూ ఒకసారి ప్రదక్షిణం చేసి హిందీలో ఏదో మాట్లాడుకోడం మొదలెట్టారు.... అంతవరకూ వాళ్ళు హిందీవాళ్లని మాకు తెలీలేదు.... మా

అత్తగారూ నేనూ ఒకళ్ల ముఖాలు ఒకళ్లం చూసుకున్నాం.... దేశంగాని దేశంవాళ్లు మా పనిమనిషి కెట్లా దొరికారా! అని మరొకసారి దానివెపు మా అత్తగారు అనుమానంతో చూశారు....

పనిమనిషి మా అత్తగారి చూపు గ్రహించి ఎవరో ఉత్తరదేశం వాళ్లంటమ్మా వీళ్లూ—రైలు పడిపోయి ఎక్కడో వాళ్ల పెట్టే బేడా అంతా పోయిందట.... పాపం అన్నాని కూడా లేకుండా అల్లాడతా మాఆయనకి కనిపించారంట— వాళ్ల దేశానికి తిరిగి పోయేందుకు చార్జీలకి ఏదన్నా కూలీనాలీ చేస్తామని రెండురోజులున్నించి ఆయనచుట్టూ తిరుగుతూ వున్నారంట.... పొద్దున మీ పళ్ళ సంగతి చెప్పంగనే యీళ్లని పంపాడు'—అని ముగించింది....

'అవునే, మా ఆయన మా ఆయనంటావ్, నీ మొగు డెవడో యింతవరకూ మాకు కనిపించలేదే! అయినా యిప్పుడు వీళ్ళతో వాడెందుకు రాలేదూ!' అన్నారు మా అత్తగారు యిక వుండబట్టలేక....

అది సిగ్గుపడుతూ 'అదేంటి పెద్దమ్మగారూ? ఆయన పన్లుకెళ్తాడు....ఆయనేగా పొద్దున్నే పన్లోకెళ్తా నన్ని గేటు కాడ ఒదిలేసెళ్తాడూ!.... కావాలంటే మన గూరకా నడ గండీ!....' అన్నది.... గేటు బయట విషయం మా అత్తగారు తర్కించదల్చుకోలేదు.... ధప్పున శబ్దం వినిపించి ఉలిక్కి పడి తిరిగి చూశాం.... ఆ ముగ్గురూ కనిపించలా.... పనిమనిషి పకాపకా నవ్వుతూ 'ఆ ముగ్గురూ మీ పళ్ళకోసం జైలులో దూకారమ్మా!....' అన్నది.

బావిలో వుండే పూడంతా తీసి వెదికినా మా అత్తగారి పళ్ళు దొరకలా.... కాని బావిలో నీళ్ళు తేటపడ్డాయి..... వాళ్ళ కివ్వాల్సిన డబ్బు ఎంతని పనిమనిషిచేత అడిగిస్తే యాభై రూపాయలన్నారు.... మా అత్తగారు గుండెలు బాదు కుంటూ, 'హయ్యో, హయ్యో! యాభై రూపాయలే'— ఆ డబ్బుపెడితే అయిదుపళ్లొచ్చేవిగదే! యిదేంఅన్యాయం!... యింత కూలీ అడుగుతున్నారు వీళ్లు!.... అని ఆవిడంటూంటే ఆ ముగ్గురూ వచ్చి ఆమె ముందు నిలబడ్డారు ... మా అత్త గారికి ముచ్చెమటలు పోశాయి .... నావైపు చూసింది మెల్లిగా.... ఆచూపు తక్షణం వాళ్ళ కాడబ్బు యిచ్చిపంపిం చెయ్యమన్నట్లుంది....వాళ్ళు వెళ్ళాక మా అత్తగారు పూడు మన్ను ముందు కూర్చుని దిక్కుమాలిన పళ్ళు దొరక్క పోగా యాభై వదిలించాయి అంటూ యాష్టపడ్డారు....

మర్నాడు ప్రొద్దుటే పేపర్లో, ఎవరో ఉత్తరహిందూ స్థానంవాళ్ళు కొందరు దొంగలముఠా వచ్చి దక్షిణదేశంలో కొన్నిప్రాంతాల్లో పెద్దపెద్ద దొంగతనాలు చేస్తున్నారనీ, క్రితం రాత్రి మద్రాసుకు సమీపంలో వున్న 'కాలనీ'లో పెద్ద బంగాళాలో చాలా పెద్ద దొంగతనం జరిగిందనీ, దొంగలు కత్తులుచూపించి నగలూ, డబ్బూ దోచుకెళ్లారనీ, ఆ దొంగలు గడ్డాలు పెంచుకుని వున్నారనీ, కొందరు ముఖాలు గుర్తుతెలీకుండా గుడ్డల్తో కట్టుకున్నారనీ, నేను పేపరు చదువుతూంటే మా అత్తగారి పైప్రాణాలు పైనే పోయాయి.... పనిమనిషి పరుగెత్తుకుంటూవచ్చి 'అమ్మా, నిన్న బావిలోదిగి పూడుదీసిన హిందీవోళ్లని పోలీసోళ్ళు పట్టుకెళ్ళారంట'.... అని చెప్పింది.

మా అత్తగారు గుండె బాదుకుంటూ. 'హవురా! హవురా! ఎంత గండం గడిచిందీ!.... వాళ్లేనే! సందేహం లేదు....వాళ్ల గడ్డాలూ, వాళ్ల దొంగముఖాలూ చూసి నేను మొదటే ఊహించాను. నువ్వు యిప్పుడు పేపర్లో చదివిన లక్షణాలన్నీ వాళ్లదగ్గి రున్నాయి....సందేహంలేదు.... ఎంత మోసపోయాం!....నా పళ్ళు పాడైపోను—దొంగలకి దోవ చూపినట్లయిందే!....యిల్లంతా పరకాయించి చూశారే వాళ్లూ! వాళ్ల చూపులూ వాళ్లూ తలుచుకుంటేనే భయంగా వుందే!.... యింకా ఏం రాశారే? చదువు!' అంటూ తొందరపెట్టారు....

'ఊర్లో గడ్డాలు పెంచుకున్నవాళ్లనీ, కాషాయాలు కట్టుకున్నవాళ్లనీ, అనుమానించి పోలీసులు వెంటాడు తున్నారట సి.ఐ డీ.ల్లా—గడ్డాలుండీ హిందీలో మాట్లాడితే వెంటనే అరెస్టుచేస్తున్నారట'.... అని నేను చదువుతూంటే వంటవాడు తమిళ పేపరు పట్టుకొని పరుగెత్తుకొచ్చాడు. నేను చదివే విషయం చెప్పడానికే....వంటవాడిని చూడగానే మా అత్తగారి గుండె గుభేలుమన్నది.... శబరిమలై వెళ్లా లని వంటవాడు నెలరోజులుగా గడ్డం పెంచుతున్నాడు.... వాడి గడ్డం చూడగానే మా అత్తగారు గాభరాపడిపోతూ 'ఒరేయ్! ముందా గడ్డం తీసెయ్.... పోలీసులు గడ్డాలవాళ్ల వెంట పడుతున్నారట....' అని ఆమె చెప్తూంటే.... వంట వాడు చెంపలు వాయించుకుంటూ 'శరణం అయ్యప్పా శరణం సామియే శరణం' అంటూ కండ్లుమూసుకుని భక్తిలో కెళ్లి పోయాడు....' ఆటోమేటిగ్గా మా అత్తగారు చెంపలేసు కుంటూనే 'భక్తికీ గడ్డానికీ సమ్మంధం లేదురా!.... ప్రాణంమీది కొస్తూంటే ఏంజేస్తావురా?....తక్షణం ఆ గడ్డం తీసేసి ఒక

అపరాధకానుక వేసెయ్యి సరిపోతుంది'.... అని మా అత్తగా రంటూంటే, 'అదెట్లా పెద్దమ్మగారూ! యిదేం తిరుపతి మొక్కనుకున్నారా! అయ్యప్పన్ మొక్కు నిండా కష్టం'.... అంటూ పళనికి మొక్కుకున్న మా పనివాడు అయ్యారు కంటే పొడుగ్గా పెరిగిన గడ్డంతో ప్రవేశించాడు.... వాడిని చూసి మా అత్తగారికి మరికాస్త మతిచెడింది....

'ఒరేయ్, నువ్వెందుకురా గడ్డం పెంచావ్' ... అని అడిగారు మండిపడుతూ.

'పళని సుబ్రమణ్యేశ్వరస్వామికి మొక్కుకున్నా నమ్మా' అన్నాడు.

'మీ మొక్కు బళ్ళు మా పీకెలమీదికి తెచ్చేట్టున్నా య్‌రా!.... ముందు మీరా గడ్డాలు తీసేసి ఏమన్నా మొక్కు కోండి.... లేకపోతే మా యింట్లోనే దొంగల ముఠా వుందని పోలీసులు అనుమానిస్తారు?.... అని ఆమె ఖంగారు పడు తూంటే అప్పుడే పోర్టికోలోకి కారు తీసుకొచ్చిన డ్రైవర్ సింగ్ మా అత్తగారి కంట పడ్డాడు.... సింగ్‌నీ, అతని దండకారణ్యం లాంటి దాడీనీచూసి ఆమె గాభరా చెప్ప డానికి వీల్లేదు.... ఇంటినిండా దాడీలవాళ్ళే.... పోలీసులువాళ్ళని తరుముకొస్తున్నట్లే ఆమె గాభరా పడ్డం మొదలుపెట్టారు ..

'మీ దాడీలు మండిపోనూ—మా కెక్కడ దాపరిం చార్రా!'.... అంటూ తలబుట్టు క్కూర్చున్నారు కాసేపు....

వంటవాడు అయ్యప్ప కొండ కెళ్ళాలనీ, ఆ యాత్ర చాలా కఠినమైనదనీ, ఆదర్శనమే చాలా గొప్ప అదృష్టమనీ, ఆస్వామి దర్శనంతో మరుజన్మ వుండదనీ హరి హర పుత్రుడయిన అయ్యప్పన్ గాథలు వర్ణించి వంటవాడు చెబు

తొంటే, మా అత్తగారు పరవశంతో 'ఆహా! ఆహా! ఎంత పుణ్యాత్ముడ వయ్యా! నీ దర్శనంతోనే మా జన్మలు తరిస్తాయి....నీవు వెళ్ళి రావాలనుకోడం మా అదృష్టం!....' అంటూ బ్రహ్మానంద పడిపోయి వంటవాడినే సాక్షాత్తు అయ్యప్పన్ స్వామి అనుకొని గౌరవిస్తూ వచ్చారు ఈ నెల రోజులు....అటువంటి వంటవాడు ఆరోజు పేపరు చూసింది మొదలు మా అత్తగారికి పరమ శత్రువులా కనిపించడం మొద లెట్టాడు....

'ఆరోజు రాత్రి పన్నెండు గంటలకు మా యింటికి కొంత దూరంలో అయ్యప్పన్ భజనలు జరుగు తున్నాయనీ, వెళ్ళిచూసి వస్తామనీ నా దగ్గిర రహస్యంగా చెప్పి, పెద్దమ్మ గారికి తెలీనివ్వద్దనీ, రాత్రి భోజనా లయ్యాక ఎవరికంటా బడకుండా వంటవాడు, పనివాడు, బయటికి వెళ్ళి పోయారు....

తెల్లవారు జామున వస్తామన్న వంటవాడూ, పని వాడూ తెల్లవారి తొమ్మిది గంట లయినా రాలేదు....మా అత్తగారు మొద లెట్టారు....'దొంగ వెధవలు....రాత్రి ఏ సినిమాకో వెళ్ళుంటారు....పోలీసులు పట్టుకొనుంటారు.... లేకపోతే యింతసేపు ఎక్క డుంటారు?....నీకైనా చెప్పి వెళ్లారంటే!....'అని ఆమె సన్నడుగు తూండగానే ఘూర్కా వాడు పరుగెత్తుకొచ్చి వంటవాడినీ, పనివాడినీ యిద్దరు పోలీసులు పట్టు కొచ్చారని చెప్పాడు....ఒక్క క్షణం మా అత్త గారిగుండె ఆగినట్ల యింది....'లోపలికి వదల మంటారా!.. పోలీసులు మీతో మాట్లాడా లంటున్నారు? ...'అన్నాడు ఘూర్కా.

'ఒద్దొద్దు!....నువ్వు నోరు మూసుకుని వూరుకో.... ఏం మాట్లాడకు....నేనే గేటు దగ్గిరకొచ్చి వాళ్ళతో మాట్లాడ తాను....'అంటూ ఆమె గబ గబా గేటు దగ్గిరి కెళ్ళారు....

ఆమెను చూడగానే 'అమ్మా, పెద్దమ్మగారూ! రక్షించండి?....మీ వంట వాడినని చెప్తే దొంగల ముఠా వాడి నంటున్నారు?....అని వంటవాడు వాపోతూంటే త్రికాల జ్ఞాని మా అత్తగారు, చూచావా! నే చెప్పింది జరిగింది!....'అన్నట్లు నావైపు చూశారు ఒక్క సెకండ్....టక్కున వంట వాడి వైపు తిరిగి,

'ఎవఁడ్రా నువ్వు!....నువ్వు మా వంటవాడి కెందుకవు తావ్?....'అన్నారు మా అత్తగారు....'ఆఁ!'....అంటూ వంట వాడితో బాటు నేను కొయ్య బారిపోయ్యాను ఒక్క క్షణం.. పోలీసులు వంటవాడినీ అతని గడాన్నీ గుర్రుమని చూశారు... వంటవాడు గుడ్లు తేలేసి 'అయ్యో! యిదేం అన్యాయం!.... పెద్దమ్మగారూ, మీరేనా మాట్లాడేది? నేను మీకు తెలీదా?..'

'ఛా ఛా! నువ్వెవరో మాకేం తెలుసు!....మా వంట వాడికి గడ్డం లేదు....వీ డెవడో దొంగ వెధవండీ!'....అని మా అత్తగారం టూంటే, పోలీసులు 'మరి వీడు మీపనివాడి నంటున్నాడు నిన్న అర్ధరాత్రి యిద్దరూ కలిసి వస్తున్నారు!.. చెప్పండి వీడు మీ పని వాడేనా!'....అంటూ, అసలే భయ స్థుడు, అందులోనూ పోలీసుల మధ్య గడగడ వణుకు తున్న వాడయిన పళనిని ముందుకు లాగారు....'అబ్బే!.... వీడూ మాకు తెలీదు....మా పని వాడికి గడ్డం లేదు....వీళ్ళె వళ్ళో దొంగ వెధవలు....మా పనివాళ్ళు అర్ధరాత్రి వూరు మీ దెందుకు తిరుగుతారూ!'....అని ఆమె అంటూంటే.... అంత

వరకూ నోరు తెరవని పళని నావైపు జాలిగా చూస్తూ 'చిన్నమ్మగారూ మీరైనా చెప్పండి!....రక్షించండి!' అని ఏడుస్తున్న వాడి వీపు మీద ఒక్కటి తగిలించాడు పోలీసు.... నేను బాధపడి లాభంలేదు....మా అత్తగారి పరువు దక్కించాలి మరి....

'అయితే వీళ్ళు మీ యింటి పనివాళ్ళు కాదన్నమాట! ఆరి దొంగ రాస్కేల్స్!'..ఎంత నాటకం ఆడారు!..'అంటూ వాళ్ళని మళ్ళీ రెండు తగిలించ బోతూంటే, అప్పుడే డ్యూటీలో కొస్తున్న సింగ్ పరుగెత్తుకొచ్చి పోలీసుల కడ్డు నిలచాడు—'ఏమిటీ గలాటా?' అంటూ....సింగ్‌నీ అతని దాడీనీ అనుమానంగా పోలీసులు ఎగా దిగా చూడ్డం మా అత్తగారు గమనించారు.

'డ్రైవరయ్యా! డ్రైవరయ్యా! నువ్వైనా చెప్పు యీ పోలీసుల్తో మే మీయింటి పనివాళ్ళమని'....అంటూ సింగ్ కాళ్ళమీద పడ్డారు పనివాడూ, వంటవాడూ.

'యితను మీ డ్రైవరా?' అంటూ మా అత్తగార్ని అడిగారు పోలీసులు....

'శ్రీరామచంద్రా! వీడు మా డ్రైవ రెందుకవు తాడూ!....మా డ్రైవరుకు గడ్డంలేదూ మీసం లేదూ.... అయినా వీళ్ళందరి వివరాలూ మమ్మల్నెందు కడుగుతారూ?. వాళ్ళని తీసికెళ్ళి ఏమన్నా అడుక్కోండి, ఎక్కడికన్నా పొండి....మాకేం సంబంధం లేదు..'అంటూ గేటు మూసెయ్య మని ఘూర్కాతో చెప్పారు మా అత్తగారు....సింగ్‌కి ఎక్కడలేని కోపం వచ్చింది....

గేటు మూయబోతున్న ఘూర్కాని అవతలకి తోసేసి 'వారేవా! పెద్దమ్మగారూ! నేను మీ డ్రైవర్ కాదూ?- వీళ్ళు మీ వంటవాడు పనివాడు కాదూ?....పోలీసులకు భయపడి యింత పచ్చి అబద్ధం చెప్తారా?....వుండండి అయ్యగార్ని పిల్చుకొస్తాను'....అని వాడు లోపలికి పోతూండగానే లోపల్నుంచి 'సింగ్' అంటూ మావారి కేక విన్పించింది.

'వచ్చాను సార్!'..అంటూ సింగ్ లోపలికి పరుగెత్తాడు - మరుక్షణం 'పళనీ! అయ్యర్!....అంటూ మావారు పిలవడం వినిపించింది....'అయ్యా యిదో వస్తున్నాం'.... అంటూ వంటవాడు, పనివాడూ పోలీసుల్ని ఒక్క తోపుతోసి సింగ్ వెనకాలే పరుగెత్తారు....పోలీసులు ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూసుకుని మా అత్తగారి వేపు అనుమానంగా చూశారు....

ఇంక వాళ్ళ ఎదుట నిలబడ్డానికి ముఖం చెల్లక మా అత్తగారు నా వైపు తిరిగి 'అబ్బాయి లేచాడుగా! వీళ్ళతో వాడే మాట్లాడుతాడులే - మనకెందు కొచ్చింది వెధవ సంత....'అని ఆమె అంటూండగానే పనిమనిషి పరుగెత్తుకొచ్చి 'పెద్దమ్మగారూ! పెద్దమ్మగారూ! మీకో మంచి తమాషా చూపిస్తాము!....తొందరగా రాండి' అంటూ సంతోషంలో ఒళ్ళు మర్చిపోయి మా అత్తగారి చెయ్యి పట్టుకుని గబగబ లాక్కెళ్ళింది....

బావిలోంచి తీసిపోసిన పూడు మన్నులో ఒక్కసారి తళుక్కున మెరిశాయి మా అత్తగారి పళ్ళు....

'నా పళ్ళసెట్!.... దొరికాయ్!.... హమ్మయ్యా! యాభై రూపాయలు యీ మన్నులో పోశానే అని బాధ పడ్డాను.... ఎట్లాకనిపించాయే నీకూ?' అని అడిగారు మా అత్తగారు పనిమనిషిని....

'గుడ్డ లుతికిన నీళ్ళు ఆ మన్నుమీద యిసిరి పోశానమ్మగారూ! ఆ బురదలో తళుక్కు మన్నాయి మీ పళ్ళు....'

'పోన్లే. నీవల్లనే బావిలో పడ్డాయ్, మళ్ళీ నీ వల్లనే దొరికాయ్ నా పళ్ళు...అదే పదివేలు.... ఒరేయ్ పళనీ!.... శబరీ! నా పళు దొరికాయిరా!....' అంటూ సంతోషాతిశయంతో కేకేశారు ..

వంటవాడు శబరీ, పనివాడు పళనీ, వచ్చి ఎదురుగా నిలబడి 'ఎవరమ్మా మీరూ? పళ్ళేమిటీ?..దొరకడమేమిటీ!.. అసలు మీ రెవరు?!...మాకు తెలీదే! మా పెద్దమ్మగారికి పళ్ళు లేవు...?అన్నారు యిద్దరూ ఒక్కసారి...ఆ సమయంలో మా అత్తగారి ముఖం చూళ్ళేక నేను లోపలికి తప్పుకున్నాను మెల్లగా. .
